

vol.13

NANBA DEADEND

TOSHIO OZAWA PRESENTS

วิบูลย์กิจ คอมมิต ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
จาก AKITASHOTEN

ฉบับ
ถูกต้อง

45
บาท

เรื่อง-ภาพ

00088135
FUNNY

THE STORY

vol. 13
TOSHIO
OZAWA

เจ้าพวกนั้น
อาจจะ
พอใช้งานได้
แต่ว่าไฉ่

ถ้า
หมบะคุณ
มาร่วม
ทำงาน
ด้วย
ฉันก็
สบายใจ
ได้

ตอนที่ 107 ยากูซ่ากาจิวาระ

NANBA DEADEND

vol.13

ตอนที่ 107 ยากูซ่ากาจิวาระ..... 5

ตอนที่ 108 จอดแล้ว.....25

ตอนที่ 109 ดิ้นเหน็บหนาว..... 45

ตอนที่ 110 นิกุเบสท์..... 65

ตอนที่ 111 ราเม็งหนึ่งที่.....85

ตอนที่ 112 การตัดสินใจของชิโยชิ.....105

ตอนที่ 113 รักต้องกล้าบอก..... 125

ตอนที่ 114 เดทครั้งแรก..... 145

ตอนที่ 115 พบกับความไม่รู้ของมียูกิ.....165

NANBA DEADEND Vol.13
© Toshio Ozawa 2011
All rights reserved.
First published in Japan in 2011
by Akita Publishing Co., Ltd.
Thai translation rights arranged
with Akita Publishing Co., Ltd.
and Vibulkij Publishing Group.

© โคชิโอะ โอซาวะ 2554
ภายใต้ลิขสิทธิ์จากต้นฉบับ
พิมพ์ครั้งแรกภาคภาษาไทยเมื่อปี 2554
โดยบริษัท อະคิดะ พับลิชชิ่ง ไรท์เทคกรุ๊ป
จัดเตรียมภาคภาษาไทยโดย วิบูลย์กิจ พับลิชชิ่ง กรุ๊ป
ภายใต้ลิขสิทธิ์จากต้นฉบับ บริษัท อະคิดะ พับลิชชิ่ง

กลับ
ไป
ซะ
!

คห
คห

คุณ
นัมบะ
...

แต่
ว่า
...

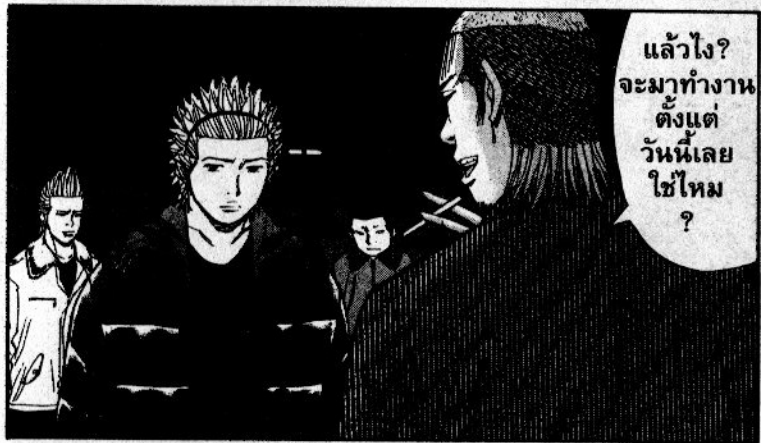
อะ...
เอ่อ
...

นี่
ตั้งใจฟัง
คนอื่น
พูด
หน่อยสิ
!!

คูลี
ขนาดจวน
ได้เวลาแล้ว
ก็ไม่
ติดต่อมา
ยังทำลังเลใจ
อยู่อีก
.....

ไม่ว่า
ยังไง
เจ้าพวกนั้น
ก็ต้องการ
ผู้นำ

แล้วไง?
จะมาทำงาน
ตั้งแต่
วันนี้เลย
ใช่ไหม
?

ะ
ร้าย
ละเอียด
รึยัง
?

ตะ...
แต่...
...

ขอบใจ!
กลับไป
ได้แล้ว!
!

โทษที
นะ...
...

เถอะ
น่า
ไปชะ
!!

งาน
เลี้ยงๆ
ที่คุณ
ใช้
ให้ทำ

ขออย่า
เอางาน
พีเรนทร์
มาให้
เจ้าพวกนี้
ทำ

ผมเองก็
ไม่คิด
ทำงาน
ของคุณ
เลย
.....

เมื่อ
ที่ตามถึง
สถานที่นี้
ก็เพื่อ
มาห้าม
เจ้าพวกนี้

เจ้าพวกนี้
เต็มใจทำ
เพราะ
อยาก
ได้เงิน

ดัวบ

เข้าใจ
อะไรผิด
สิเปล่า?

แต่
เจ้าพวกนี้
ก็ไม่ได้
ใช่

ตอนแรก
อาจจะ
เพราะ
อยากได้
เงิน

แก
มายัง
ไม่เข้าใจ
เรื่อง
ไม่ใช่
หรือ

อย่าให้
เจ้าพวกนี้
ทำเรื่อง
แบบนี้
เลย

ยอมรับว่า
การจุดไฟ
เผารถ
มันเป็น
เรื่องดี
หรือไม่ดี

หยุด
นะ
เฮ้ย
!!

ฉันก็
...

อะ...
เอ่อ
...

ที่ผ่านมา
เคยพูด
แบบนี้
หรือ?
หา?

อะไร
ของ
พวกแก
...

ไม่ยอม
ทำงานที่
คุณเคาจิواره
เสนอให้
หรือ?

แก
...

เอ๊ะ
เอ๊ะ...
เปล่า...

อึบ

แก
เคยพูด
หรือ?
?

หา!
หรือว่า
แก!!

หน้า
เศร้า
...

เด็ก
อย่างแก
ยังเร็วไป
ล่านปี
ที่จะมาเสนอ
ความคิดเห็น
กับลูกพี่
คางิวาระ
!!

ทา
!?

แต่
กลับคิด
กับฉัน
แบบนี้
หรือ
...

ฉัน
เคยคิดว่า
แกน่าจะ
ยอมมา
เป็นพวก
เดียวกัน
ได้

ไม่
น่า
เลย
...

แต่
เลิกมายุ่ง
กับ
พวกเรา
ได้แล้ว

ขอ
โทษ
นะ

แก
พูด
กับ
ใคร
พะ !!

อย่า
ได้ใจ
มาก
เกินไป
!!

เจ้า
โง่
!!

พิวะ

พิวะ

พิวะ

คิ้วบ

ด้วย

สวะ !

...

อย่าง
พวก
แก

พูด
อะไร
บ้าง
สิวะ
!!

หรือ
จะเอา
ที่นี้เลย
เฮ้ย
!!

ถ้าแก
ยังทำ
พูดจา
ใหญ่โต
อีกล่ะก็
ฉันจะพาไป
รดน้ำมัน
เผาในป่า
!!

ไม่มี
ใครเอา
อยู่แล้ว
!!

เจ้าพวกที่
เรียนไม่จบ
แม้แต่
การศึกษา
ภาคบังคับ
...

ซึก ด้วย

ฉัน
อุตส่าห์
ใจดี
เรียกใช้
!!

อย่าไป...

อชิ! ไปใหม่!

ไม่มีทางสู้ยากซ้ำได้หรอก

อะ...ทำไมคุณหม้มบะไม่สู้...

ถ้าเป็นคุณหม้มบะล่ะก็...

ไม่ต้องไปก็ได้...

อชิ

รีบไปทำงานซะ

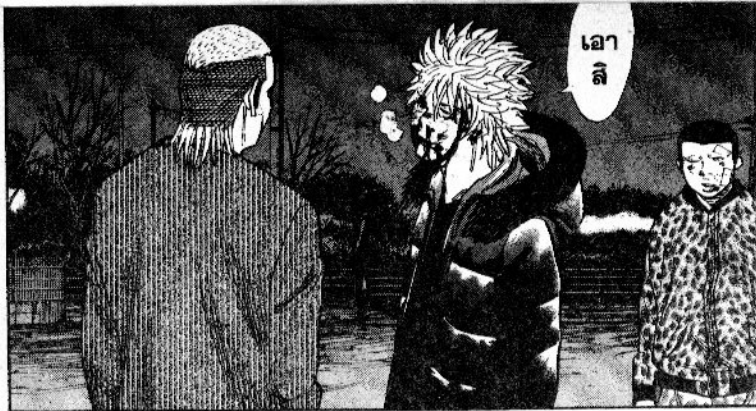

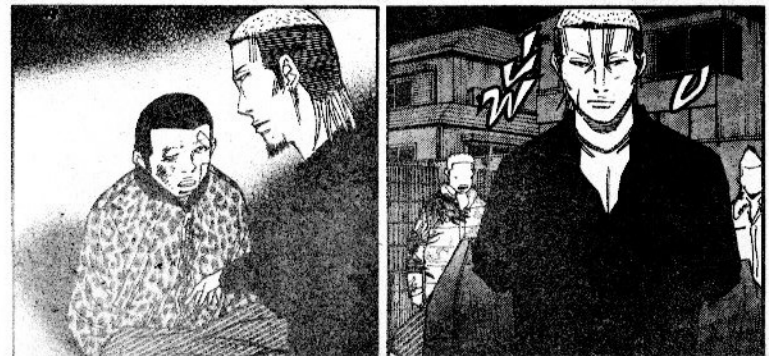
พวกแก บ่นอะไรกัน...

ไปซะ!

เร็ว

ตอนที่ 108 จบแล้ว

เฮ้

เข้ามา !!

ถ้า
ชนะฉันได้
พวกแก
เป็นอิสระ
!!

ขาก !!

พวกแก
ทั้งหมด
ต้องมา
เข้าแก๊งฉัน
อย่างเป็นทางการ

ถ้า
ฉันชนะ
ล่ะก็
...

ขี้ก !!

อึบ ...

อ่อน เอ้ย !!

เฮ้ย !!

เป็นอะไรไป!?

लगมือชะ !!

เข้าใจไหม เจ้าหนู !!

ถ้าแพ้ละก็ พวกแกทั้งหมด ต้องเป็น ยากูซ่า !!

ผล
สุดท้าย
...

เชื่อ
...

ก็ไม่มี
อนาคต
ที่สดใส
สำหรับ
พวกเรา
....

คุณ
ห่ม
บะ
...
คะ
...

นั่นสิ
....

ไม่มี
ทาง
เลย...

ส่วน
พวกเรา
เป็น
ลูกน้อง
ยาถูกฆ่า
หรือ
.....

ถึง
บอกว่า
เป็นการ
ตรวจตัวต่อตัว
กับยาถูกฆ่า
แบบไม่มี
เอาคืนทีหลัง
แต่ก็ลงมือ
ไม่ได้ยู่ดี...

คุณ
ห่มบะ
ปาง
ตาย
...

ดีไม่ดี
ถึงแม้
คุณห่มบะชนะ
ก็ไม่รู้ว่า
พวกเรา
จะได้เป็น
อิสระจริง ๆ
รีบเล่า...

คำพูด
ของคุณยา...
เชื่อใจ
ไม่ได้เลย...
ถ้าลงมือสะก็
จะเจอเรื่อง
แบบไหน
ตามมา
ก็ไม่รู้

วางท่า
เสนอ
ความเห็น
แต่
กลับกลับ
ยากซ้ำ
หรือ
!?

กลัว
จน
ไม่กล้า
ลงมือ
หรือ
!?

กลัว

กลัว

หา
!?

กลัว

ไม่เชื่อใจ
คำพูด
ของ
ยากซ้ำ
หรือ
!?

เฮ้ย
เฮ้ย
!!

อะ...
อูบ
...

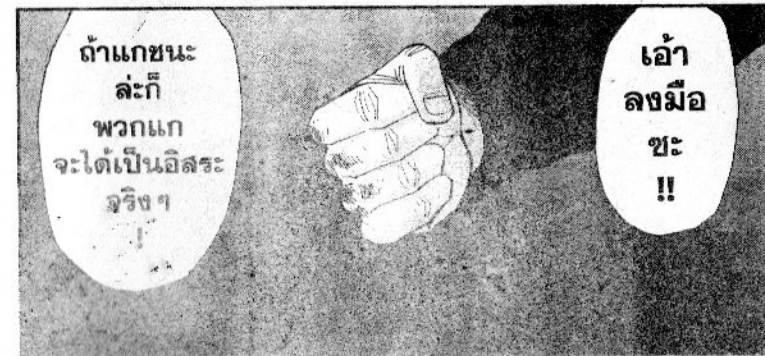
มีน้ำยา
แค่นั้น
เองหรือ
นัมปะ!

ถึง
แม่ว่า
เอาจริง
ฉันก็
ไม่คิดว่า
แพ้

แต่
ฉันมั่นใจ
ตัวเอง
เรื่องชกต่อย

ฉัน
ไม่รู้ว่า
แกเก่ง
แค่ไหน

ถ้าแกชนะ
ล่ะก็
พวกแก
จะได้เป็นอิสระ
จริงๆ
!

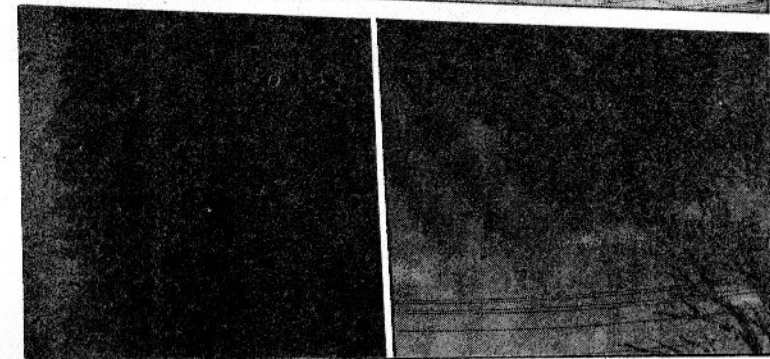
เฮ้ย
ลงมือ
ซะ
!!

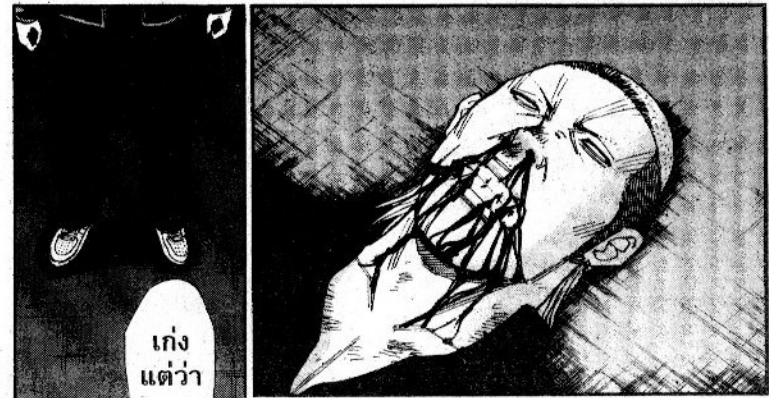

บ้า
เอ๊ย
!!

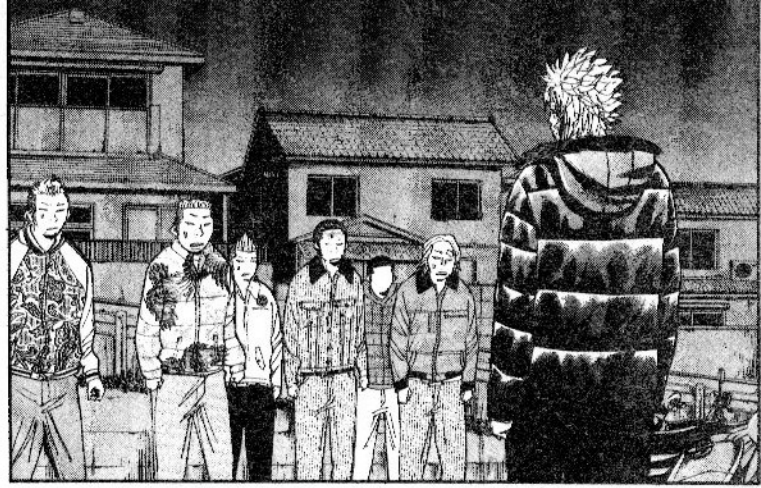

ไป
ซะ!
!

ขอร้อง ขอร้อง
ขอร้อง ขอร้อง

ดูถูก
กัน
นัก
...

แก
...

นั้
ม
ปะ
!

เร็ว
เข้า

ตะ...
แต่
ว่า
...

กลับ
ไป
ซะ
!

พวก
แก
...

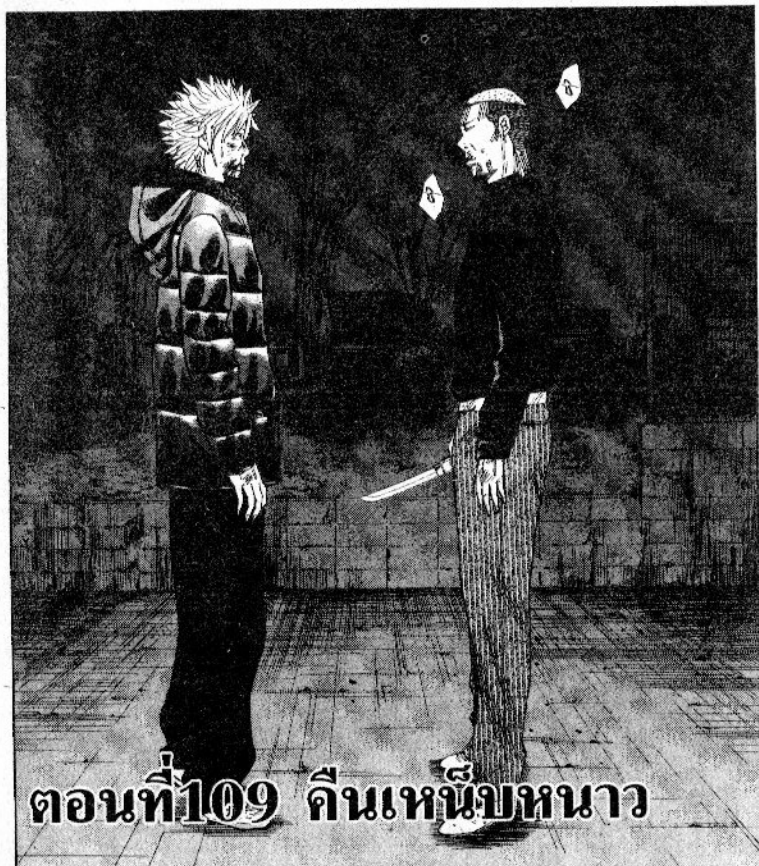
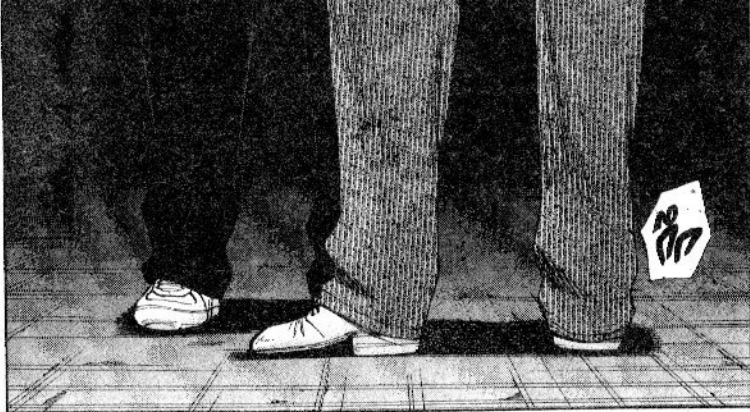
รีบไป
ซะ
!

อีก
...

รีบไป
ก่อนที่
เจ้าพวกนี้
จะพิน
ซะ
!

ห่า
!?

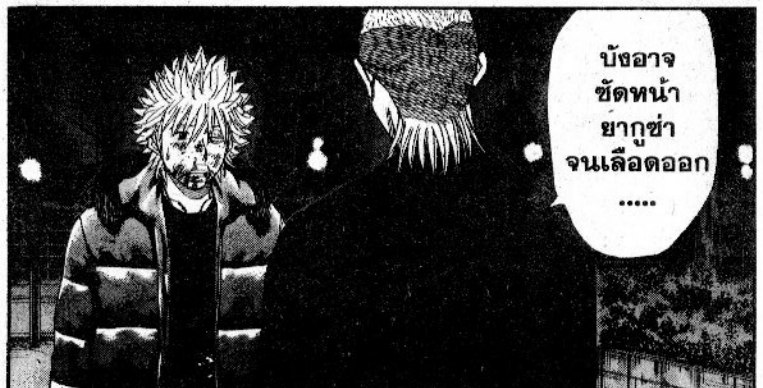
พูด
อะไร
บ้าง
สิวะ
!!

เฮ้ย
!

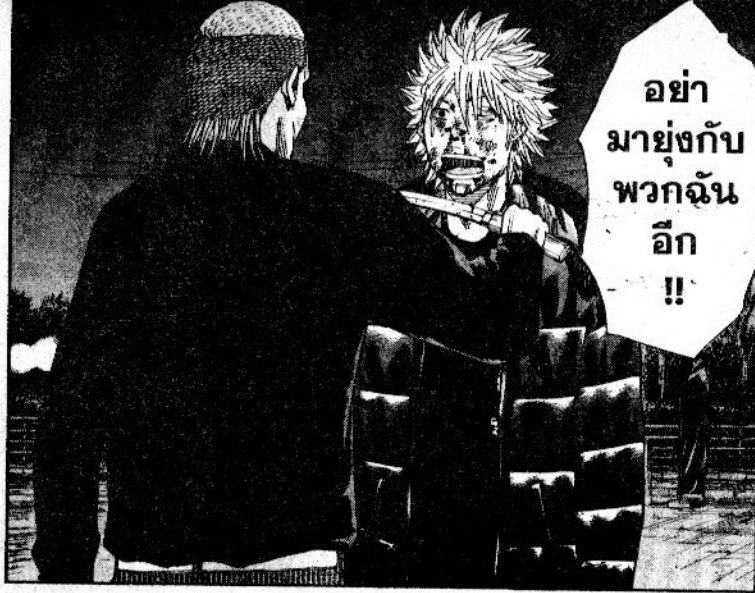
เฮอสิ
พูด
!!

แก
...

บั้งอาจ
ซัดหน้า
ยาถูกซ่า
จนเลือดออก
.....

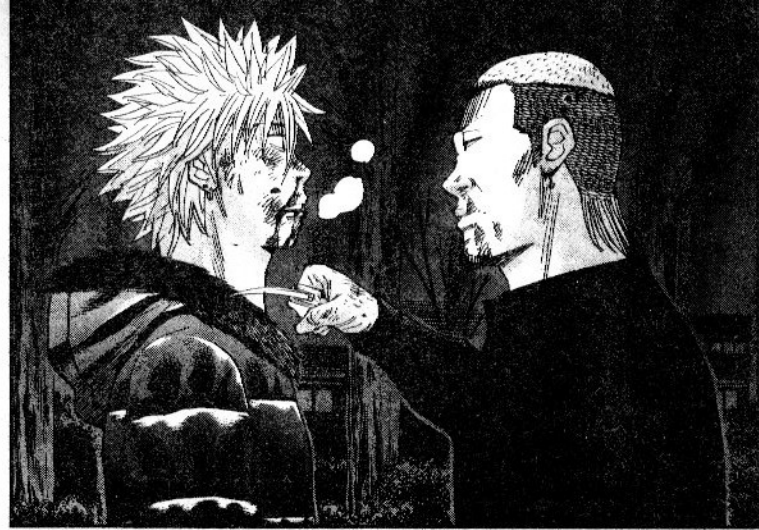

อย่า
มายุ่งกับ
พวกฉัน
อีก
!!

ส:
...

เจ้า
นี่
...

ชนะ
แล้ว
...

ชะ
...

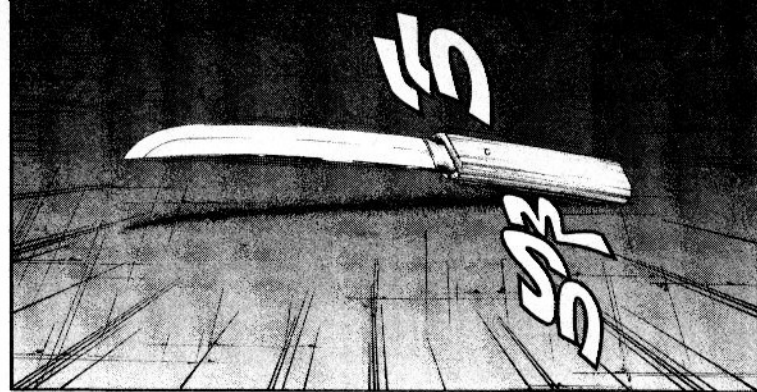
ฉะ...
ฉะชนะ
แล้ว
เพราะ
ฉะนั้น
....

หา?
พูดว่า
อะไรนะ
.....

ชนะ
แล้ว
...

มออะไร
เจ้าบ้า!!
รีบขึ้นรถ
ซะ!!

ซะ...
ขอโทษ
ครับ
!!

ซะ

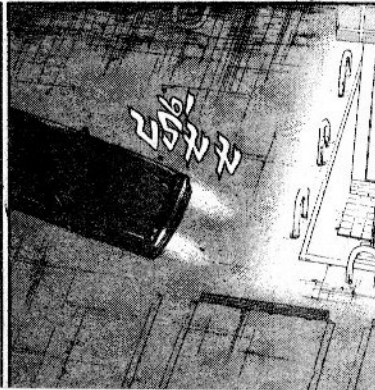

ให้
ตาย
สิ...

ซะ

ซะ

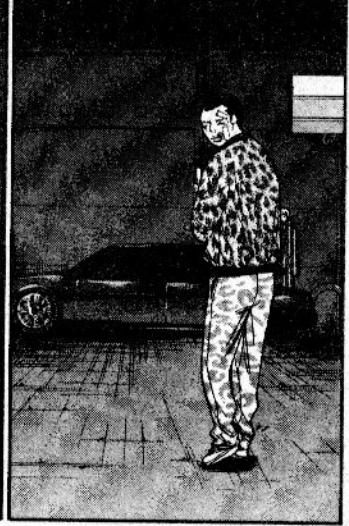
บรี้งบ

เด็ก
อะไร

เจ้า
บ้า
นี่

...

อย่างกับ
ฉันเป็น
จายร้าย
เลย
ไหมใช่
หรือ
...

ใช่
เอา
ด้วย
หรือ
...

แต่
ก็ยังไม่
กล้า
จ้อง
ตาฉัน
กล้า
ตะโกน
ใส่
...

ขนาด
โดน
มีด
จ่อ
คอ

คุณ
นัมบะ !

คุณ
นัมบะ
...

พวก
แก
...

คุณ
นัมบะ
ตะหาก
ที่นั่น
...

เจ้า
บ้า

บอก
ให้
กลับไป
แล้ว
แท้ ๆ
...

เฮ้อ
...

ตูบ

คุณ
ห่มปะ
....

พวกเรา...
ทำเรื่อง
บ้า ๆ
...

ขอโทษ
ด้วย
ครับ
...

ขอ
โทษ
ครับ
...

เฮ้อ
...

ยืม...
มือ
หน่อย
...

เรื่อง
นั้น
ช่างมัน
เถอะ

ถึง
บอกให้
กลับไป
แต่ก็กลับ
ไม่ได้
หรือก...

ดี
แล้ว...
ดีจริง ๆ
...

ทำ
บ้าระทำ
แบบนั้น
กับยาภูเขา
...

นึกว่า
โดนฆ่า
จริงๆ
แล้ว
...

และ
เรื่อง
ก็จบแล้ว
จริงไหม
?

ไม่
โดนฆ่า
...

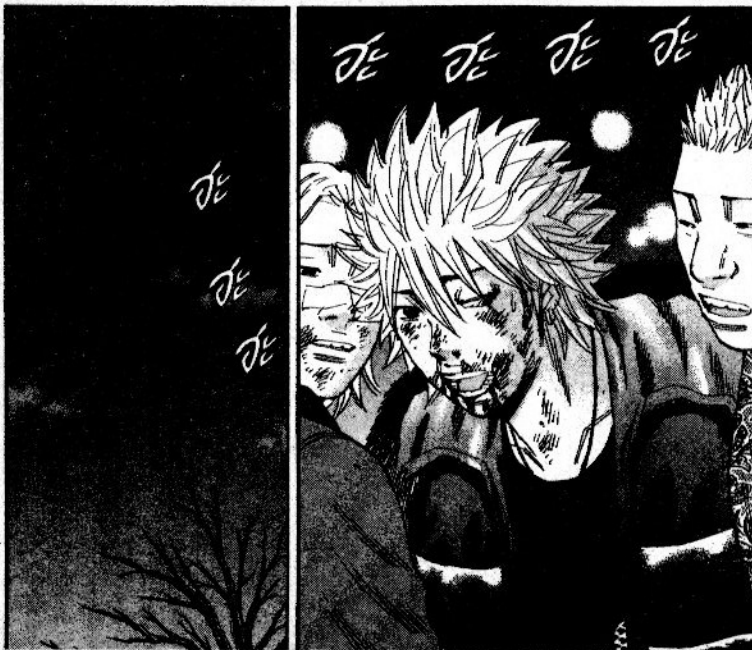

คุณ
ห่มปะ
สุด
ยอด
...

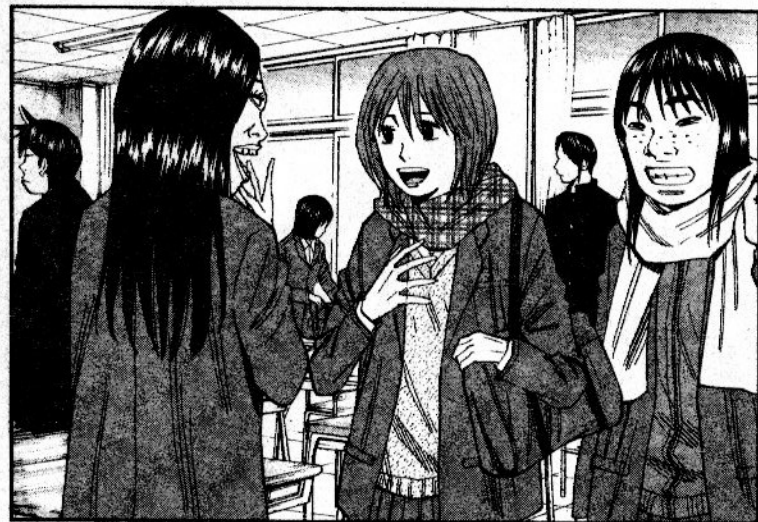
สุด
ยอด
จริงๆ
ด้วย
...

นั่น
สิ
...

นะ
...

ฉันทัน ...

เอ่อ
ยาโยอิ
จัง
....

ไม่สิ...
บางที...
อาจจะแค่
คิดว่าเข้าใจ
ก็ได้...

เคยเป็น
แยงก็
จึงเข้าใจ
ความรู้สึก
ของคุณئمบะ
คะ

และ
เคยคิดว่า
ถึงแม้คุณئمบะ
เลือก
ดำเนินชีวิต
ต่อไปแบบไหน
ฉันก็จะคอย
อยู่เคียงข้าง
.....

ฉันทัน
ส่งสาร
คุณئمบะ

ไม่ได้มา
ห้องศิลปะ
นานเลย
....

美術室

ห้องศิลปะ

รุ่นพี่
คงรู้
นะคะ
....

พะ...
พักนี้
เป็นไง
?

ยาโยอิจัง
วาดรูป
แบบไหน
บ้าง
?

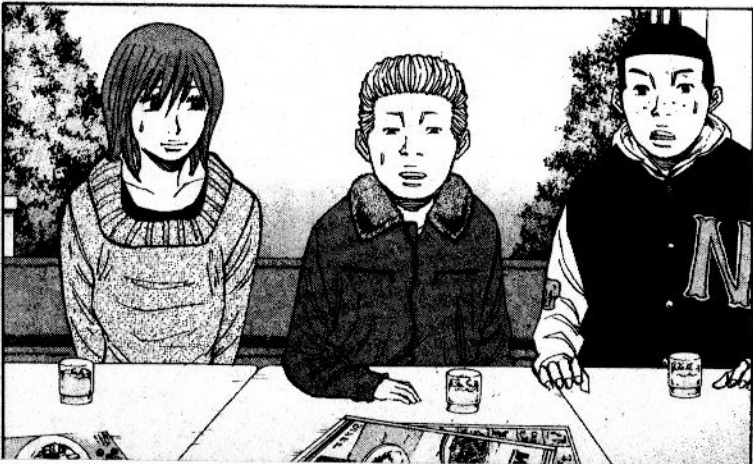
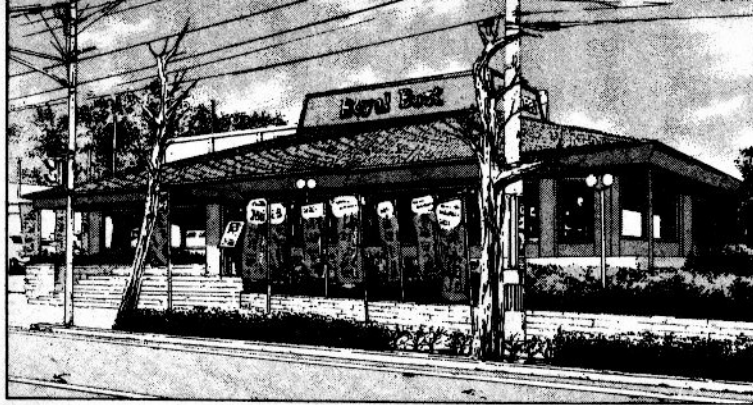

จะ..
จะว่า
ไปแล้ว
ก็ใช่
แหละ
....

จึง
ไม่ได้
วาดรูป
เลยคะ
....

พักนี้
ฉันทัน
กิจกรรม
ชมรม
ไปหา
คุณئمบะ
อย่างเดียว
....

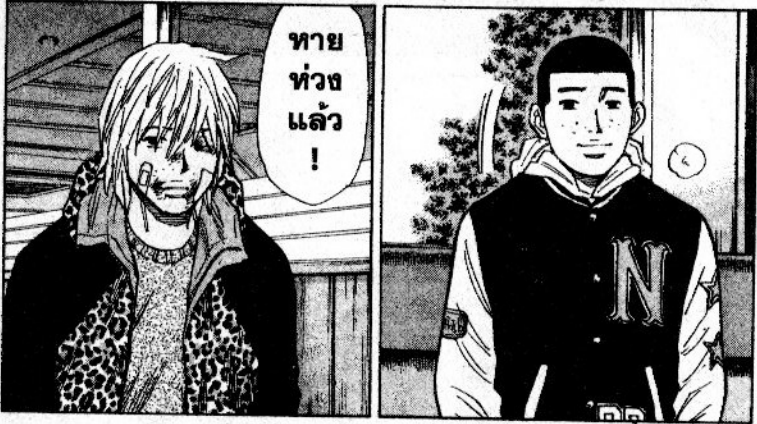

ฉัน
อยากบอก
ขอโทษ
ทุกคน
ใน
ชั้นเรียน

ทั้งที่
ส่ง
เมลล์
มา
มากมาย

หาย
ห่วง
แล้ว
!

นับปะ
ที่ฉันรู้จัก
ต้องเป็น
อย่างนั้น
สิ
!

ความ
เอาใจใส่
คนอื่น
นั้น
ไม่เปลี่ยน
ไปเลย

ไม่เจอ
กัน
นาน
นะ

ทุก
คน
...

ขอโทษ
นะ
ที่ต่อว่า
....

เอ่อ...
เรื่อง
เมลล์
นะ

ทั้งที่พอจะมีทางแก้ไขได้แล้วแท้ๆ

ทำไมลาออกจากโรงเรียนเองล่ะ?

ว่าแต่ ...

แต่หิมะเปลี่ยนทรงผมไปแล้ว ...

ยังไว้ผมทรงนั้นอีก

ยามาตะ ...

ฉัน... รู้สึกเห็น้อย

การใช้ชีวิตที่ชิรายุริของฉัน

ทำให้ต้องสร้างเรื่องโกหกคนมากมาย

มันมีหลายเรื่อง

อะ อะ ...

ดูซอมซอไปเลย ...

นี่คือหิมะประธานนักเรียนและประธานชมรมศิลปะคนไหนหรือ...

เนอะ ลูกพี่!

อย่าเรียกว่าลูกพี่สิ

จริงไหม !!

?

ไม่ซอมซอสักหน่อยสิูกแมน! เดิมทีลูกพี่ก็ไว้ทรงแบบนี้อยู่แล้ว

ไม่
เป็นไร
นี่นา
!

ขอ
โทษ
...

บ้า
!

ฉัน
ทำให้คน
หลายคน
ต้อง
เดือดร้อน
....

คิดว่า
ห้มบะ
เรียนจบ
ไปก่อนก็ได้
ไม่ใช่หรือ
!

ยังโงะ
อีกไม่นาน
ทุกคนก็ต้อง
เรียนจบ
และแยกย้าย
กันไป
อยู่แล้ว

เพื่อนกัน
รีเปลา!
มาปรึกษากัน
ก็ได้
ไม่ใช่หรือ
!

ทำไม
ไม่บอก
พวกฉัน
สักคำ
เวลาที่คิด
อย่างนั้น
!

อือ
...

เนอะ
!

นั่น
สิ
...

ความ
เป็น
เพื่อน
ไม่มี
เปลี่ยนแปลง

ไม่มีใคร
คิด
อย่างนั้น
เลย...

เดือด
ร้อน
อะไร
กัน

คง
ชั้น

นายนี่ดินะ..
ไม่ต้อง
สอบเข้า
สบายใจ
ดีจัง...

อ่า...

นับปะคุณ
ดูหนัง
อย่างนั้น
ด้วย
น่าซึ้ง
จริงๆ !!

อ๊ะ...
ถามฉัน
หรือ?

มียุก!
แล้ว
เธอ
ล่ะ?

อ๊ะ

สอบ
ควรวก่อน
ฉันทำได้
ไม่ค่อยดี
เลย...

สอบเข้า
มหา
วิทยาลัย
เหี้ย

แย
ง
จ
ง
นะ

ไป
ไหว
แน่
...

ฉัน
ไม่
เป็น
ไร
...

อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ

แกมี
ของดีที่สุด
ของฉัน
ไซโหม
ล่ะ
!!

DVD
ไป
?

ไซโหม!
เป็นไง?
ดีไซโหม
ล่ะ!

อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ

รู้แล้ว!
ไอ้
หรือ
!

แฉกเกิด
ที่แก
ทำขึ้นเองนั่น
ไซโหม!
ชื่อว่า
"นิกเบสท์"
ไซโหม?

อิม
...

วิท
ถาร
!!

แก!
นั่นฉัน
ให้เซา
ตินละ
ร้อยเยน
นะ!!

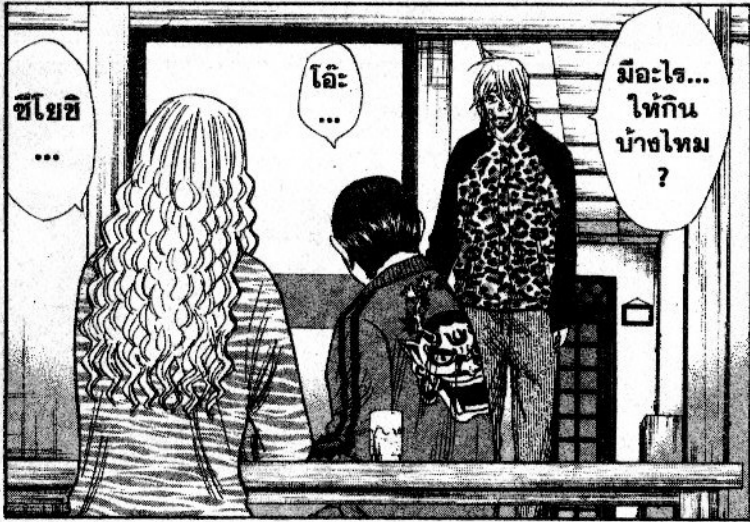
งานอดิเรก
ของแกนี่
เพื่อคลัง
เกินไปแล้ว!!
อย่าสูนค์XXX
กับXXXX
อย่างเดียว
สิ!!

อ๊ะ อ๊ะ
ดี
ไซโหม
ล่ะ
งั้นหรือ
...

หิว
จัง

ซีโยชิ
...

โอ๊ะ
...

มีอะไร...
ให้กิน
บ้างไหม?

รอด
เดี๋ยว
นะ!

อ้อ
กินข้าว

เอ่อ...
กิน
อะไร
ก็ได้
...

ฉันขอ
ฝึกปั้น
ด้วยคน
สิ!

ฉันจะ
เรียนต่อ
เกี่ยวกับ
ด้านเกม

เกม
ก็เป็น
ความรู้
หาгин
ได้

ยามาคะ
จะฝึก
ปั้นซูชิ
หรือ?

นายเรียน
ด้านนั้น
จะไปรอด
หรือ?

ไม่ใช่ว่า
ปั้นได้
ทันที
ไม่ใช่
หรือ

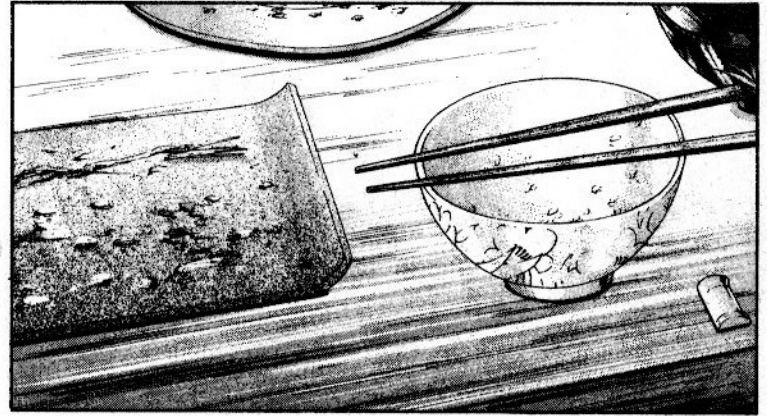
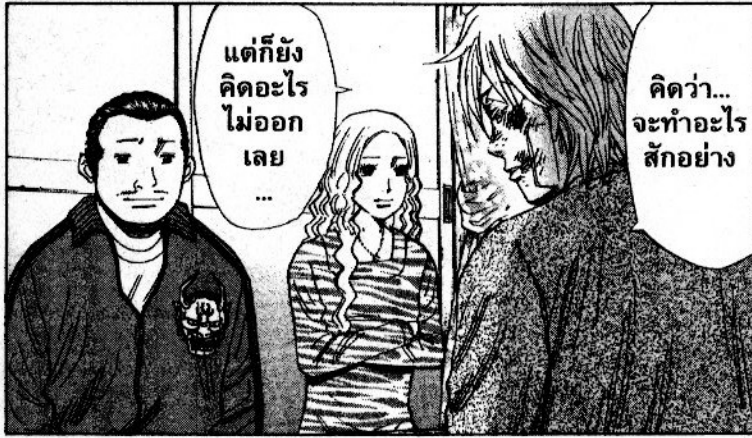

อ้อ อ้อ อ้อ

ยาก
แฮะ
~

ก่อนอื่น
ต้องไปฝึก
ทำงาน
ที่ร้านไหน
สักแห่ง
....

เชื่อ

ตอนที่ 111 ราเม็งหนึ่งที

คุยกัน
หน้า
สนุก
...

ถึงแม้
ทุกคน
พูดเล่นกัน
แต่ก็คุย
เรื่อง
เรียนต่อ
ด้วย

รู้ไหม
มัตสึ
?

แต่
ก็เหงา
จริง ๆ ด้วย
....

แม้บอก
ให้คิดว่า
เรียนจบ
ก่อนคนอื่น

ไม่ใช่ละ
ไม่ใช่
เรื่องนั้น
...

อ๋อ

ให้
ซาเคชิ
บอก
เอง
...

ซาเคชิ

พักนี้
ที่แก
ไม่อยู่บ้าน
เจ้าทาเคชิ
ก็...

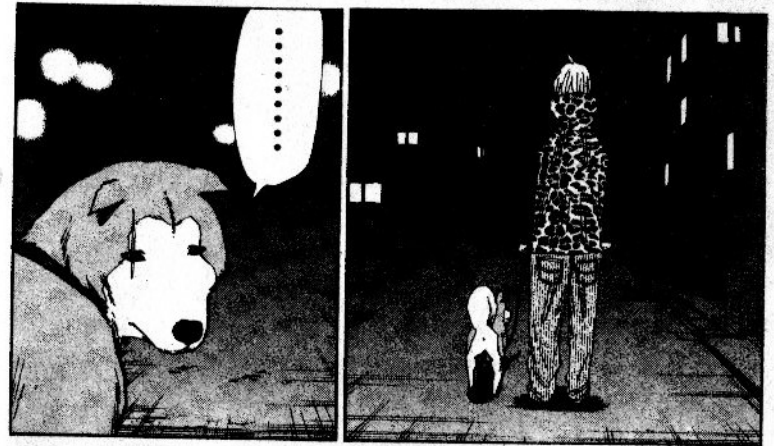
ได้
งานทำ
แล้ว
?

ทา
?

ตอนนี้
เจ้านั้น
ได้งานทำ
แล้ว
!

ใช่!
ทำอยู่ที่
ร้าน
ราเม็ง
!!

ขอโทษ
ครับ !!

นี่ !!

เปล่า ...

ผม
ไม่ได้
จะ ...

ว๊วว๊ว ว๊วว๊ว

คะ
คะ
คะ

อะ...
ผม
ไม่
สูบ
แล้ว
!!

ผม
เลิก
สูบ
ตามที่
คุณ
เจี๋ย
บอก
แล้ว
...

อะ...
ขอโทษ
ครับ !!

นี่
พูด
อย่าง
นั้น
ได้
ใจ !!

ที่
ผ่าน
มา
ป่า
คน
นี้
เคย
ทำ
เอง
คน
เดียว
ทุก
อย่าง
นะ!

เอ่อ ...

ก็
มัน
หลาย
อย่าง
พร้อม
ๆ
กัน ...

ขยะ
เต็ม
แล้ว
ต้อง
คอย
ดูแล
ให้
ทั่ว
ถึง
สิ !

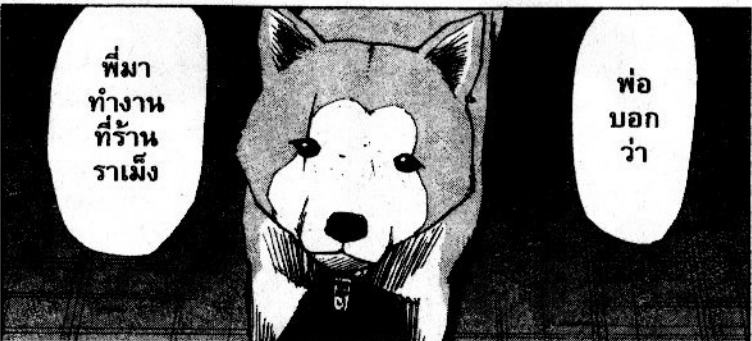
แยะ
จัง
นะ
ทา
เค
จัง
!!

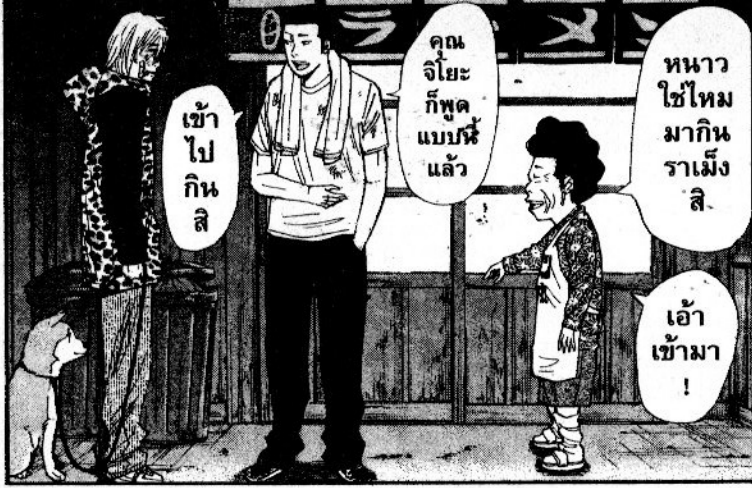

เงิน
หรือ...
เงิน
เล็ก
สูบ
บุหรื
ไป
แล้ว
....

อ้อ ...

ลึกลับ
มาก
ดิ
กว่า
...

เข้าไปกินสิ

คุณจิโยะก็พูดแบบหึแล้ว

หนาวใช่ไหม มากินราเม็งสิ

เฮ้ เข้ามา!

ผมแค่แอบมาดูหน่อยเฉย

ไม่ละ...

อะ... ซันก็...

ถ้าทำตัวเป็นเด็กดีล่ะก็ให้สุนัขนั้นเข้ามาด้วยก็ได้นะ ลูกค้าฉันไม่ว่าอะไรหรอก...

งั้นหรือ?

เหมาะดีนี่นา

หัวนั้น...

โอ๊ะ...

นี่! เธอจะทิ้งชยะจนถึงเมื่อไหร่!!

เปล่านะ ผมไม่ได้อู้!! เอ้อ... บังเอิญเจอน้องชาย...

พี่...

ฉันก็เลยคิดอยากลองทำงานแบบนี้ดู...

ดีใจด้วย !!

ดีแล้วนี่นา เจอสิ่งทีอยากทำแล้ว !!

หวังว่าไม่ทำแค่สามวันเล็กนะ

ดีใจด้วยขั้นหรือ... แก...

ไม่แน่ใจว่าฉันจะหักจากเงินเดือนของเธอ

ขอโทษทีนะคุณจ๋อโยะ...

เอารามึงกับเกี้ยวข่านะ?

ครับ!

อะ... ขอขอบคุณครับ...

เดี๋ยวสิเดี๋ยวสิ!

รูปหล่อรูปหล่อ!! เนอะ!!

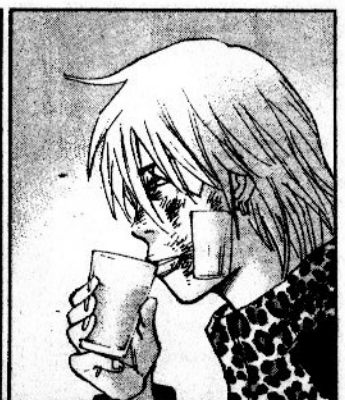
น้องชายไม่เหมือนกับทาเคจังเลยนะ

ไม่สิ... ฉันหลงเสน่ห์งานของเจ้าของร้านเข้าแล้ว...

ป้า...

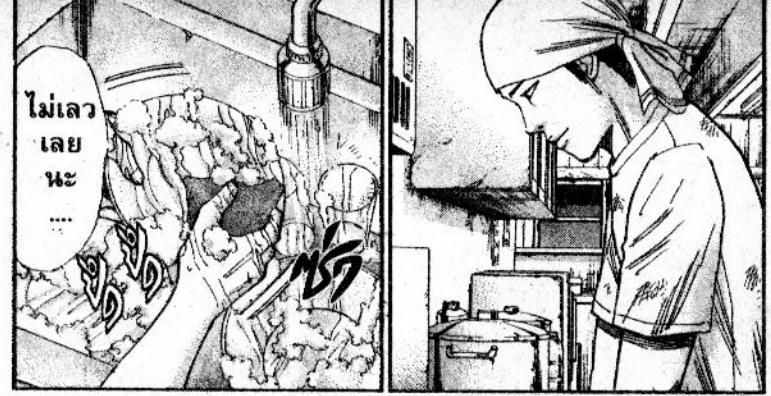
ในที่สุดก็คิดทำงานขึ้นมาแล้วนะพี่

อิม...
ก็ใช่
...

แต่
ตอนนี้
ยังนึก
ไม่ออก
...

ไม่แล้ว
เลย
นะ
....

เคยเขียน
แบบนั้น
ในใบ
เข้าเรียนต่อ
ไม่ใช่หรือ

แก
ไม่ไปเข้า
โรงเรียน
สอน
วาดรูป
ล่ะ ?

ตอน
นั้น
มัน
...

ฉัน
บอกไม่ถูก
แต่ว่า
รู้สึกดี
มาก

การมี
สิ่งที่
อยากทำ
...

ตอนนี้
ไม่
อยาก
ไปแล้ว
หรือ ?

ตาเคจ้ง
ถ้า
คุยมาก
เดี๋ยวโดน
คุณจิโยะ
ดุเอาอีก
นะ!!

ไม่ใช่
อย่าง
นั้น
...

แล้วแกล่ะ?
แกก็คง
เจออะไร
หลายอย่าง
ใช้ใหม่
อยากทำ
อะไรล่ะ ?

ครับ
จาซูเม็ง
หนังที่
!!

ขอ
จาซู
เม็ง
17

ขอบ
คุณ
ครับ
ป้า
!

เอานี้
เอา
เกี้ยวซ่า
ก่อน

ได้
เลย
จาซู
นะ
!

ก็คง
เป็น
ความรู้สึก
เดียวกับฉัน
ในตอนนั้น
มัง
...

ตอนที่
แกเขียนชื่อ
มหาวิทยาลัย
ศิลปะ
ในใบสอบ
เข้าเรียนต่อ

ผม
ก็ไม่รู้
ละเอียดย
....

ไป
สอบถามดู
ก็สิ้นเรื่อง
ไม่ใช่หรือ
!

ถ้า
ไม่จบ
มัธยมปลาย
ก็เข้าไม่ได้
หรือ
?

ซีโย
ซี

เอ๊ก
...

จะทำ
ในสิ่งที่
อยากทำ
ให้เต็มที่

ไม่มี
ใคร
ขัดขวาง
แก
แล้ว

ฉัน
เป็น
พี่ชาย
ห่วย
แตก
...

แทนที่
จะบอกว่า
“ดีใจด้วย”
...

แต่ฉัน
กลับตำแ
กว่าโกหก
แล้วก็ตอยแ
...

ฉัน
เป็น
ทุกข์ใจ
กว่า
....

แต่
การเห็น
แ
ทำตัว
เหลว
แหลก

ที่
ผ่านมา
ฉันเคย
ขัดขวาง
ต่าง ๆ
นานา

อยากเป็น
อย่างแ
บอกฉัน
เมื่อแ

ฉัน

ทำไม
ตอนนั้น
ฉันไม่
บอกแ
อย่างนั้น
มั้ง
...

“ดีแล้วนะ
ที่เจอ
สิ่งที่
อยากทำ
ดีใจ
ด้วย”
...

ว้าว!
ได้
แตะ
ด้วย !!

เธอก็แตะ
นี้
แล้ว
กัน

พี่

ชู๊ด

กิน
แล้ว
สดชื่น
!

ราเม็ง
นี่
อร่อยมาก
...

บอก
แก
ยังไง
ดี ...

ฉัน
ไม่รู้
จะ ...

เอ้า!
ราเม็ง
ได้แล้ว
!

ทาน
ละ
นะ
ครับ

ขอบ
คุณ
ครับ

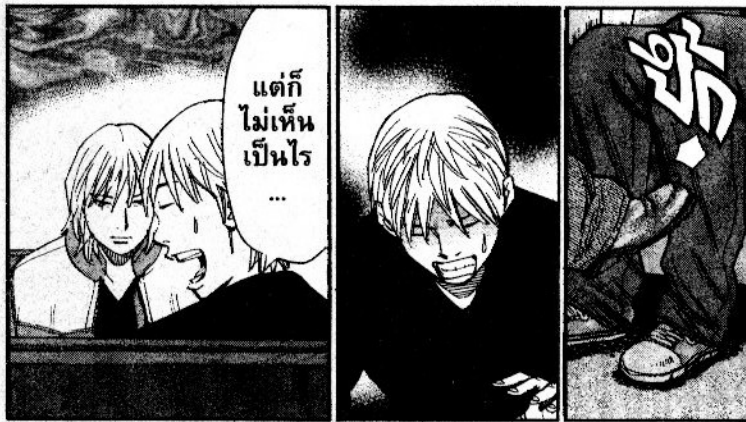
รีบกิน
ตอนที่ยัง
ร้อนๆ
นะ

ตอนที่ 112 การตัดสินใจของชิโยชิ

หลง
เป็นห่วง
แทบแย่
!!

รู้จักคิด
นี่นา
!

ใช่
คุณโกโต
ยังหุ้กलय
มาคกว่าอีก
!!

อ๊ะ อ๊ะ

จากนั้น
ก็คงต้อง
ใช้เงินอีกเยอะ
จำเป็น
ต้องหา
งานพิเศษทำ
.....

ตอนนี้
เริ่มจาก
สอบเข้า
มหาวิทยาลัย
ก่อน
....

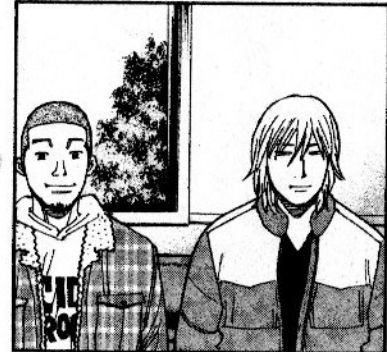
สอบเข้า
มหาวิทยาลัย
ก็ตี
นี่นา
!

พอได้ยิน
แกพูด
แล้ว
ชัก
เป็นห่วง
อนาคต
ตัวเอง
ขึ้นมา
เลย

ทำให้
ต้อง
เป็น
ห่วง

โทษที
โทษที

อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ
ฉัน
ไม่คิด
เดินโต๊ะ
แบบนี้
ไปตลอด
หรอก

ฉัน
ไม่ได้
หวัด
ขนาด
นั้น
!

ไม่
สบาย
หรอก

ถ้าเป็น
หวัด
อย่างแก
ล่ะก็
ต้องสอบ
เข้าได้
สบาย
แน่

แก
ยังรู้จักคิด
มากกว่า
ฉันอีก
นี่นา
?

ไปๆ
มาๆ

อืม
...

ยังมีเรื่อง
ที่ต้อง
ตัดสินใจ
ก่อนเรื่อง
เรียนต่อ
ใช่ไหม
ล่ะ

ฉัน
อยาก
บอก
นะ
...

แต่
อะไร

ไม่หรอก
ถ้าเป็นแกสะก็
เรื่องสอบเข้า
คงไม่ใช่ปัญหา
แต่ว่า
....

ไม่รู้
เลย

“ไม่รู้
อีกหรือ
หืมบะ
....”

ตัดสินใจ
ซะตอนนี้
ดีกว่า
ไม่ใช่
หรือ
?

เรื่อง
คุณพู่จ๊ะ
ใจล่ะ
!

หว่า ?

อย่า
บอก
นะว่า
ไม่รู้ตัว

เช็ดเหงื่อ
ซะ!
เหงื่อ!

หน้า
แดงก่ำ
เชียวะ

ระ...
เรื่อง
คุณพู่จ๊ะ
?

ตะ...
ตัดสินใจ
อะไร
!?

ควรทำสิ่งที่
ตอบสนอง
ความรู้สึก
ของหลอน
ไม่ใช่หรือ
?

ถ้า
เป็น
ลูก
ผู้ชาย
ล่ะก็

อดีต
แฟนคลับ
ฟูจิตะ
อย่างฉัน
ไม่ยกโทษ
ให้แน่
....

ปล่อยให้
คุณฟูจิตะ
รอไป
มาก
กว่านี้

ฉัน
ก็
...

อะ
...

ช่วย
ห้ามแก
ที่ทำตัว
ประชด
ชีวิต

เพราะ
อยากพบ
แก

ความรู้สึก
ของหลอน
ที่เอา
หัวไชเท้า
ตีหัวแก
!

จึงยอมไป
ทำงานพิเศษ
ที่ร้านกาแฟ
ไกลมาก

แก
เป็นเด็ก
รีใจ
!!

ตัวเอง
รู้ยู่่ว่า
คุณฟูจิตะ
ชอบแก
แล้วยังแกล้ง
ทำเป็น
ไม่รู้ตัว
อีก
!!

อะ
!

นะ...
นึกแล้ว
ไม่ผิด
...

น่า
สม
เพช

ไม่เอาไหน
เรื่องผู้หญิง
เลย

ยัง
จะพูด
อีก...

....
ควร
สารภาพ
รัก
ซะใหม่
....

เป็น
ผู้ชาย
ริเปล่า
!!

ถ้า
ไม่แน่ใจ
ก็
สารภาพรัก
ไม่ได้
หรือ
!?

"ไว้ให้แน่ใจ
ความรู้สึก
ของคุณฟูจิจะ
อีกนิด"
งั้นหรือ
!

พีว่ะ

กินหญ้า
แทนข้าว
รีใจ
!!

อึป
!!

ไม่ใช่
เพี้ย
เจ้าบ้า
!!

มะ...
มัน
คนละ
เรื่อง
กัน
...

คนที่
กล้าต่อข
ยาทุกข่า
แต่ทำไม
กับแค่
สารภาพรัก
ไม่กล้า
!!

ตะ...
แต่ว่า
!!

คะ...
คุณลูกค้า
กรุณา
อย่า
เสียดัง
ในบ้าน
คะ!!

เอาไว้ให้ต้องรีบใช้แล้วค่อยไปก็ได้

วันนี้ไม่ใช่เป็นไร

คุณไอโกะไม่ใช่ฉันไปซื้อของหรือคะ?

ลูกค้ามาแล้ว

ฮิ

ยินดีต้อนรับค่ะ!!

งั้นฉันอ่านนิตยสารนะคะ!

ค่ะ

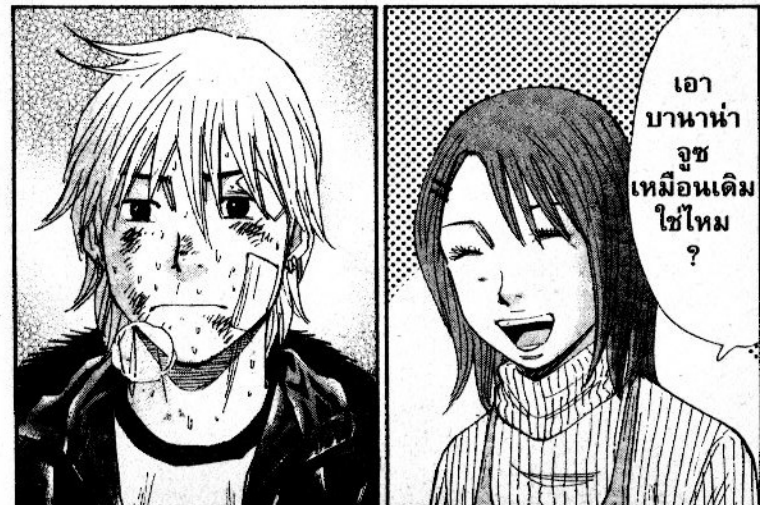
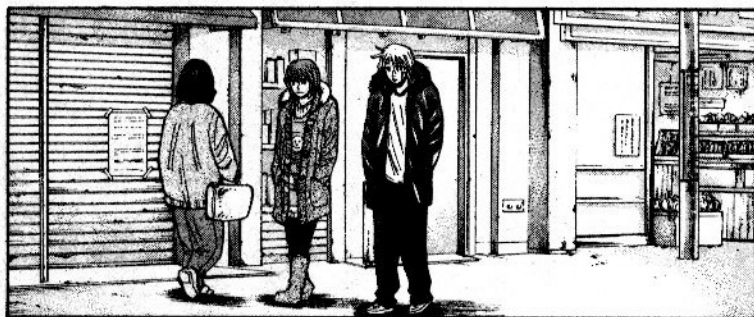

รีบตัดสินใจซะ!!

ความรู้สึกที่มืดมิดของคุณพู่ใจคือแบบนั้นหรือ!?

ตอนที่ 113 รักต้องกล้าบอก

ได้...
จนนี้
น่า
สมเพช
จริงๆ
...

จะ...
จะพูด
อะไร
ยังไง
ดีละ
!!

เนี่ยนะ
ไม่มี

มองฉัน
แล้วก็
ยิ้ม
อีกอึก
...

หน้า
แดง

หรือว่า
ขึ้นกะ
ดุง
...

หรือ
ว่า
...

ค่อย
ยังชั่ว
...

ระ...
เทร่อ
...

ไม่มี
อะไร
...

ไม่
เลย
...

หรือว่า
มีเรื่อง
อะไร
อีก
?

เป็น
อะไร
หรือ
?

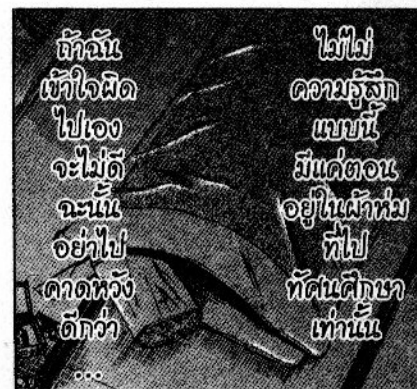
อะ...
ปะ...
เปล่า
...

หา
?

เอ่อ
...

ไม่มี
อะไร
มาก
...

เดี๋ยวลี...
ฉัน
ไม่ใช่
ผู้หญิง
ง่าย ๆ
แบบนั้น
นะ
...

เอา
แล้ว
ใจ

ไป
สวน
สาธารณะ
กัน
หน่อย
ไหม ?

มีอะไร
ด้วย
ได้
ง่าย ๆ
!?

หรือ
คิด
ว่า

ในใจ
คงคิด
เรื่อง
ไม่คอยดี
อยู่นะ

แต่
ข้างใน
เป็น
แยงกี้

ถึงแม้
ทำ
หน้าตา
เอ็นดู
แบบนี้

ชะ...
ใช้
แน่ ๆ
...

อ๊ะ...
อาจจะ
แค่ดู
เท่านั้น
ก็ได้
...

ก็
ได้

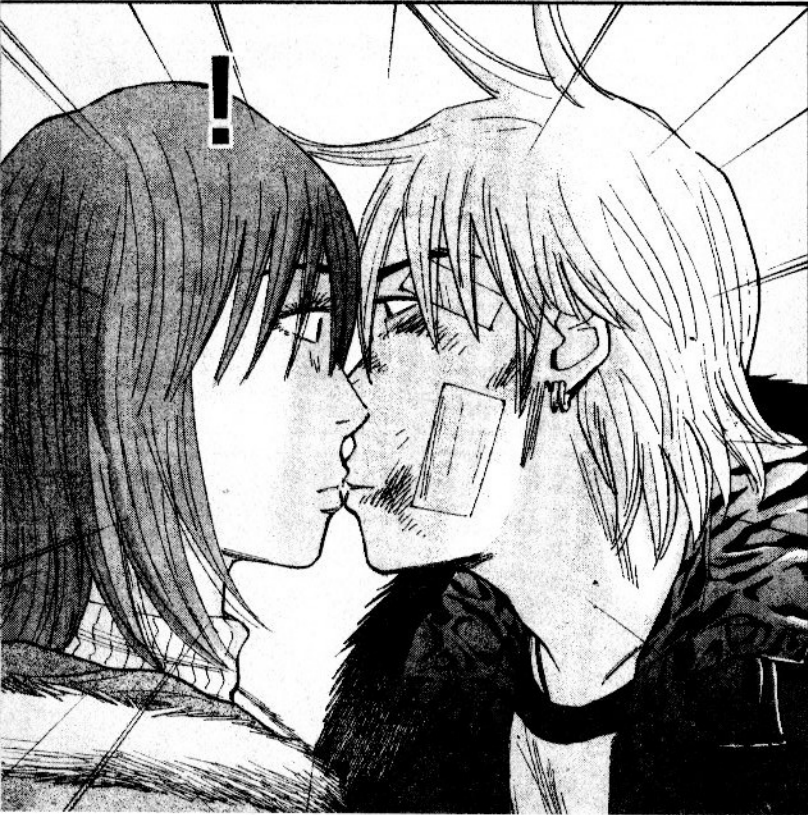

อะ...
เอ่อ
...

จน
ตื่น
ตื่น
หรือ
?

คิด
เรื่อง
อย่าง
ว่า

ชอบ
คุณ
จริจๆ
นะ
...

หัวไชเท้า
1ทีนั้น
ได้ผล
...

ที่ช่วย
ห้ามผม
ตอน
เพี้ยนไป
คราวก่อน

แยงก็
ออกจะ
รุนแรง
นิด
หน่อย
จริงๆด้วย
หรือ
...

ขอโทษ
ที่ปบบีบ
ไปหน่อย
...

แต่มาเป็น
ผู้หญิง
ของฉันท
เถอะนะ

พลี
ฮอย

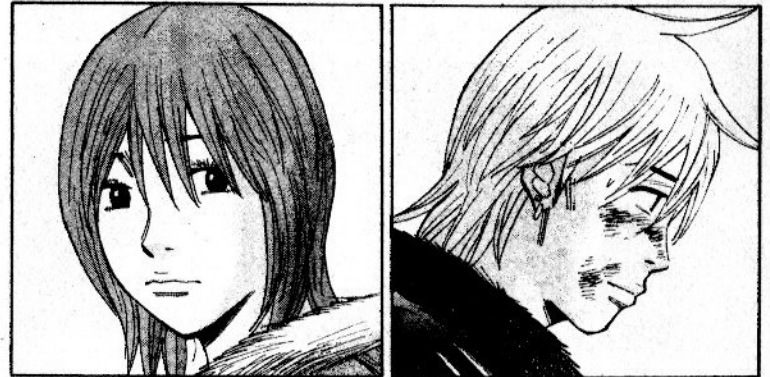
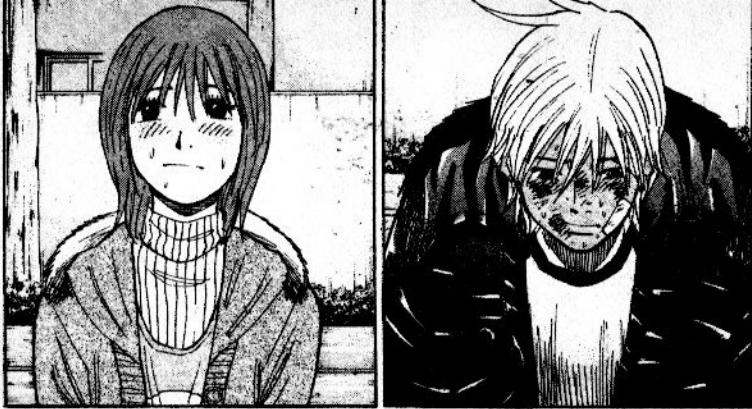
ฉันท
นะ

เสีย
ใจ
ด้วย
นะ

ไม่ใช่
ผู้หญิง
ที่
ยอม
ง่าย
แบบ
นี้
!!

ชอบ
มาก
!!

ตั้งแต่
ตอนนั้น
ผมก็ชอบ
คุณพิจิตะ
มาตลอด
!!

ถ้าไม่ว่า
อะไร...
ถ้าเป็น
ไปได้
ล่ะก็
....

เอ่อ
...

ตอนลาออก
จาก
โรงเรียน...
ผมเคยคิด
จะลืมน
แต่ก็
ลืมไม่ได้
จริงๆ
ด้วย
....

ตั้งแต่
วันแรก...
ที่เก็บปากกา
ของ
คุณพิจิตะ
แล้ว

ตะ...
ตั้งแต่
ม.4

ชอบ
คุณ

ตั้งแต่
ตอน
นั้น

ยัง...
ไม่ได้
พูด
...

อะ...อะไร
ชั้นหรือ...
เมื่อกี้พูดว่า
มาคบกัน
เป็นแฟน
ไม่ใช่หรือ
!!

ขอ
ฝากตัว
ด้วย
ค่ะ
!!

ฉะนั้น
ฉันจึง
บอกว่า
ขอ
ฝากตัว
ด้วย
ใจล่ะ

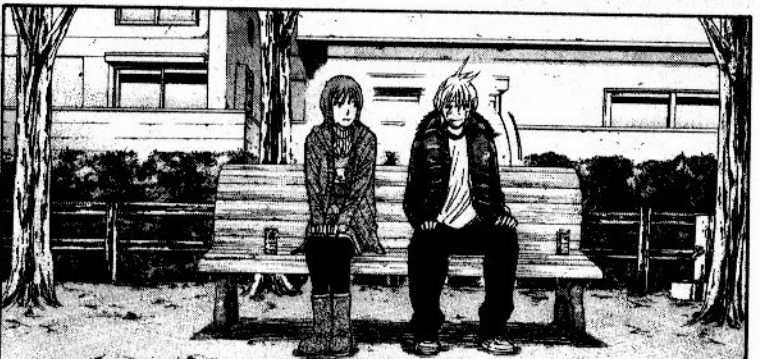
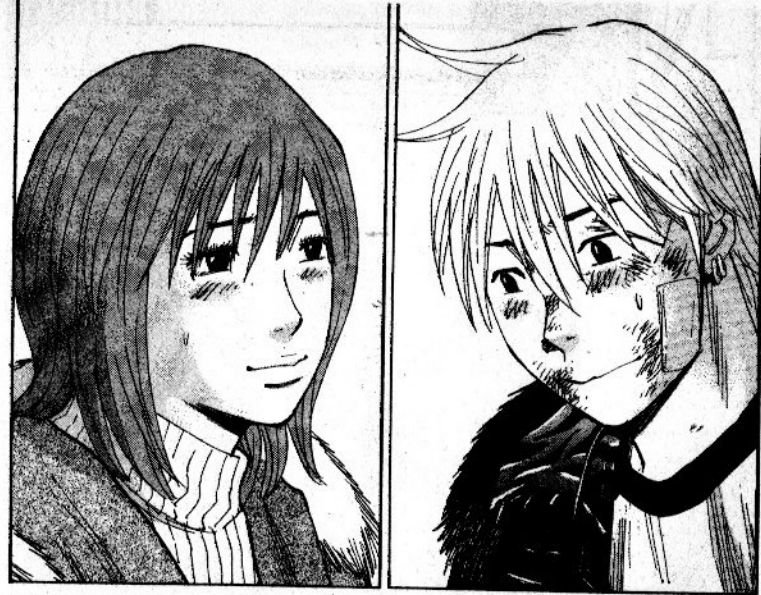
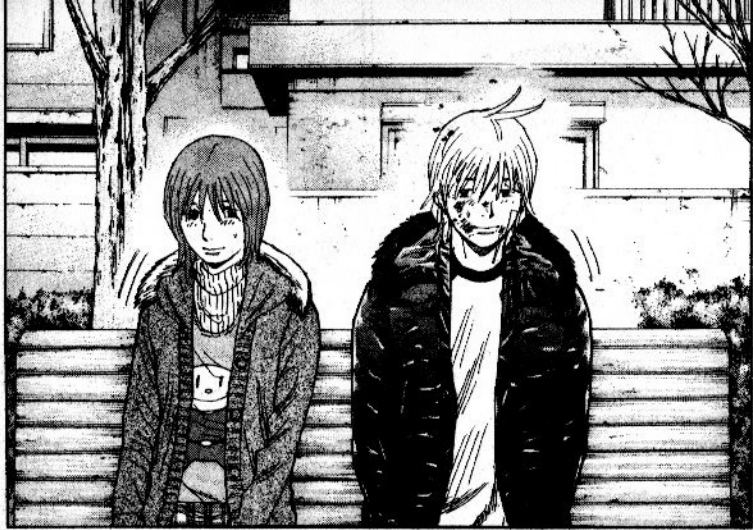
แต่
ตั้งใจ
จะพูด
อย่าง
นั้น
....

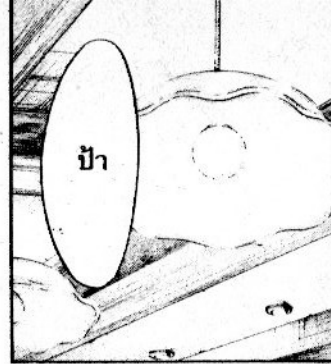

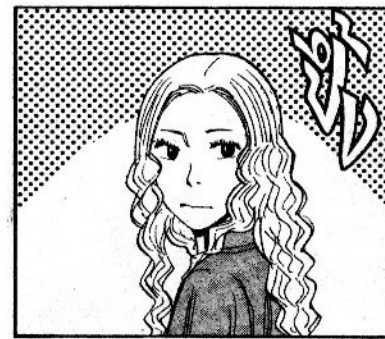
อะ...
อะไร
....

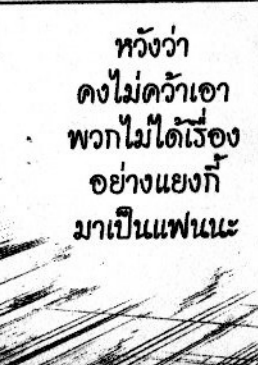
ขอ
ฝากตัว
ด้วย
งั้น
หรือ
...

มี
ความสูง
ที่สุด
!

คน
ละ
โลก
กัน
เลย
!!

ตรงก่อน
ทุก
ยาก
เอา
มัด
จ็อค
อย่าง
กับ
เป็น
ความ
ฝัน

เฮ เฮ เฮ เฮ เฮ เฮ เฮ

อย่าง
กับ
คน
ทั้ง
โลก
อวย
พร
ให้
!!

อะไร
ที่
ความ
รู้สึก
นี้

นั่นเป็น
ชุดที่ยืม
จาก
โกได
มาหมด

ผม
ไม่มีชุด
เรียบๆ
แบบนี้
เลย
.....

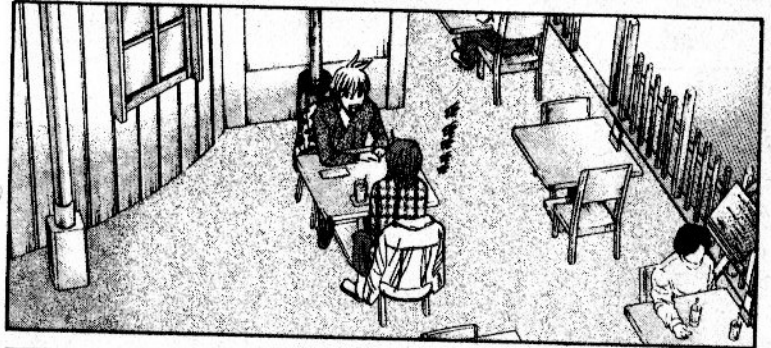
แต่
แยงก็
แพ้น
คือความ
วิเศษ
ของ
เนื้บะดง
.....

เพราะ
ไม่อยากให้
ความแตกต่าง
เป็นแยงก็
จึงจำเป็น
ต้องยืม
โกได

แยง
จึ้น
นะ

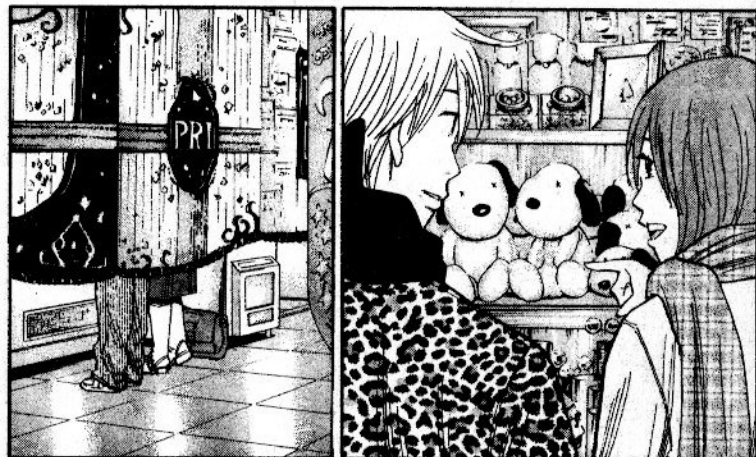
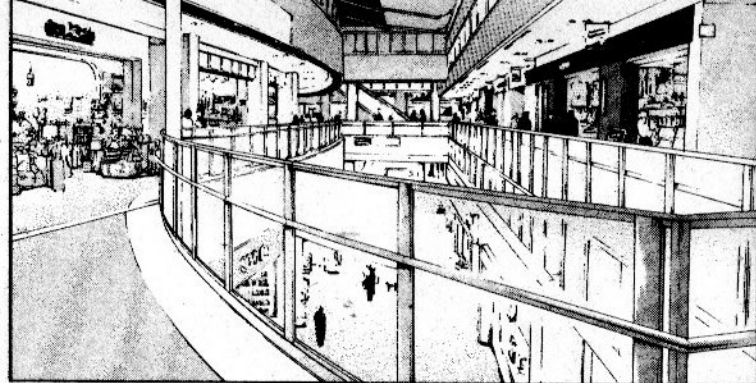
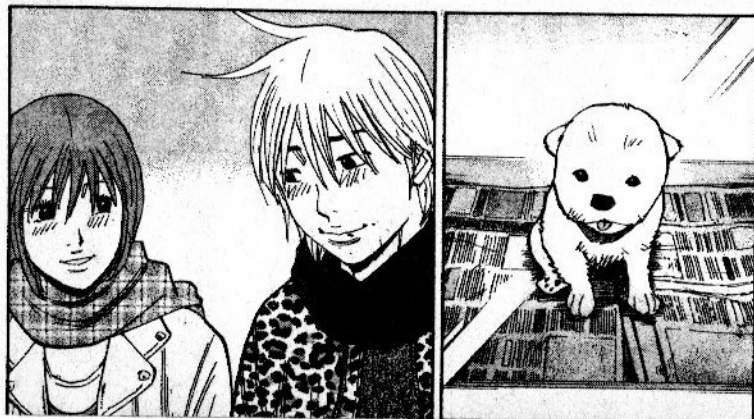

อ้อ....
นั่น
หรือ
.....

แต่
แต่งตัว
อย่างตอน
ที่ไปเที่ยว
กับทุกคน
ที่ชิรางิ
ก็ดูเหมาะ
ดีนะ

ชุด
ลายสัตว์
อย่างวันนี้
ก็ดู
เหมาะ
ดี
.....

หนวก
ทง !

ไม่
เป็นไร
นี่นา !
ไม่ใช่
ของผู้หญิง
นั้น
สักหน่อย

.....

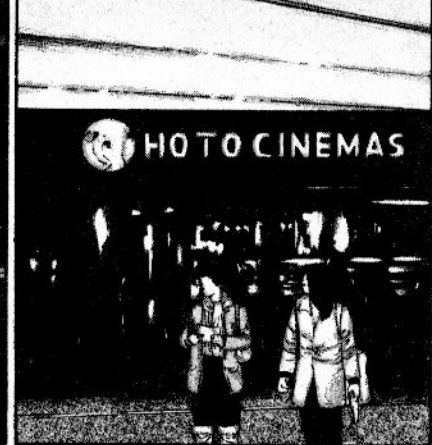
แก
ออกไป
ข้าง
นอก
ซะ !

ถ้า
จะดูหนัง
ก็เชิญบ่า !

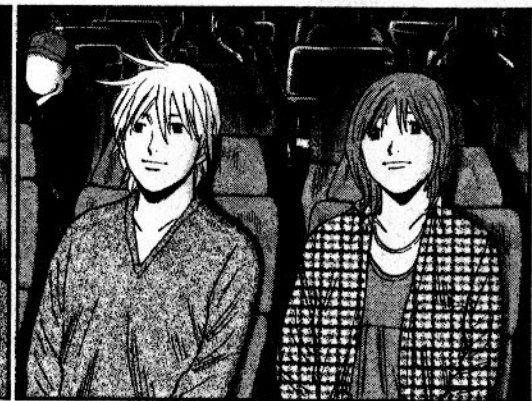

แล้ว
ก็บอก
มาริกะ
ว่าฉัน
.....

เปล้า!
ไม่มี
อะไร
!!

เออ

เอาเป็น
พรงนี่นะ!
เรียก
มาริกะ
มาด้วย

หนัง?
ดูอยู่
แต่
ไม่เห็น
รู้เรื่อง
ข้างมัน
เถอะ

ตกลง
ไหม ?

เจ้า
ใจ !!

ปังปัง

เฮ้ย
ลูกชิ้น !!

โดน
ฆ่า
แน่
เจ้าบ่าว !!

ช่างเถอะ
เจ้าใจ!
รีบไปให้พ้น
ชะ

ชะ...
ขอโทษ
ครับ!
นั่นแฟน
หรือ? น่ารัก
ดี...

ซีไอซี
คนน้อง
ของ
พี่น้อง
นัมบะเพี้ย
เจ้าใจ !!

นั่นมัน
นัมบะ
แท้ของมันจ้
!!

โอ๊ย!!
ทะ...
ทำไม
ผมต้อง
...

นัมบะ
คง
อย่า !!

เจ้า
หนู
แก
ตาย
แน่ !!

ไม่เป็นไร
ไปอยู่ทางนั้น
ก่อน!

ตัวเอง
ดูหนัง
ไม่รู้เรื่อง
ก็อย่า
มาดลใจ
เจ้า
ตุ๊ดหมึก

อย่ามา
ทำเท่
ต่อหน้า
ผู้หญิง !!

หือ
...
...

คุณอาโอ
เจ้านี่
ใจครับ
ที่ผมบอก
เมื่อก
!

นัม
บะ
คง
....

ที่ทำให้
รุ่นน้อง
ฉัน
...

แก
หรือ
...

ฉันคง
เป็นห่วง
จนคบกับ
ห้มบะคุง
ไม่ได้
...

ถ้า
ต่อจาก
นี้ไป
ก็เป็น
แบบนี้
ล่ะก็
...

ไม่
แล้ว
!

ไม่
ชกต่อ
อีกแล้ว
จริง
หรือ
?

ขอ
โทษ
...

ผมจะ
ไม่ชกต่อ
อีก...

ผม
จะไม่
ชกต่อ
อีก
เด็ดขาด
!

ทำแล้ว
มา
ขอโทษ

ขอโทษ
นะ
คุณฟูจิตะ
...

ไม่ได้
หมายถึง
อย่างนั้น
!

แต่ว่า...
ดูหนึ่ง
อยู่แท้ ๆ
มาพูด
เสียงคุง
แบบนั้น
...

ฉัน
ไม่อยาก
ให้...
บาดเจ็บ
อีกแล้ว

ว่า
ห้มบะคุง
จะ
บาดเจ็บ
รีเปล่า

ฉัน
เป็น
ห่วง
นะ

สวัสดี !

ใจ !

คนนี่ คือ พี่ชาย !

ยินดี รู้จัก !

หวัด ดี !

นี่ก็ คาซิมิจัง ที่แต่งงาน กับพี่

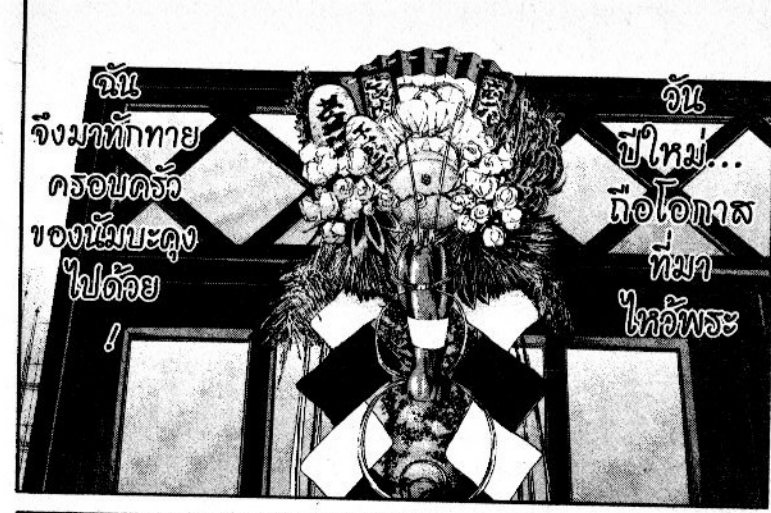

ฉัน จึงคิดว่า วิชิตักทาย ที่พวก แยกก็ ยอมรับ กัน !

ทุก อย่าง ครั้งแรก คือ สิ่ง สำคัญ !

ฟูจิตะ มิยุกิจัง ที่ผมคบหา อยู่...

แล้วนี่ ก็ เออ ...

ฉัน จึงมาทักทาย ครอบครัว ของน้ามะดุง ไปด้วย ไปด้วย !

ฉัน ปีใหม่... มีโอกาส ที่มา ไหว้พระ

แม้ไม่ใช่ เป็นการพบกัน ครั้งแรก แต่การ มาทักทาย อย่าง เป็นทางการ ทำให้ฉัน ตื่นเต้น มาก !!

ทำตัว ตามปกติ ก็พอ แล้ว

ถึงน้า มะดุง ไม่บอก แต่ฉันก็รู้ ว่าเขา เป็นแยงกั ที่เก่งมาก สมัย มีชัยมติน

ขอ
รบกวน
ด้วย
!

รู้จัก
กิงโกะ
แล้ว
นะ

ชะ...
เช่นกัน
จ๊ะ!!

รุ่นพี่!
ขอฝาก
ดูแล
พี่ชาย
ด้วย
นะคะ
!

ทุกคน
มาแล้ว
นี่นา
!

เอ๊ะ

กิง
โกะ
!

นี่คือ
มดสี
ห้อง
สุดท้อง
ของ
บ้านเรา
ค่ะ

น่า
รัก~

ไม่
เลว
นี่
นา
!

นี่
คือ
เมีย
ของ
ลูกพี่
หรือ
...

ยี่ห้อ
รู้จัก
~

ชื่อ
มดสีจิ้ง
สีนะ
!

โหยว
~
!!

ซา
หวิดดี!
มียูกิ
เอง
!!

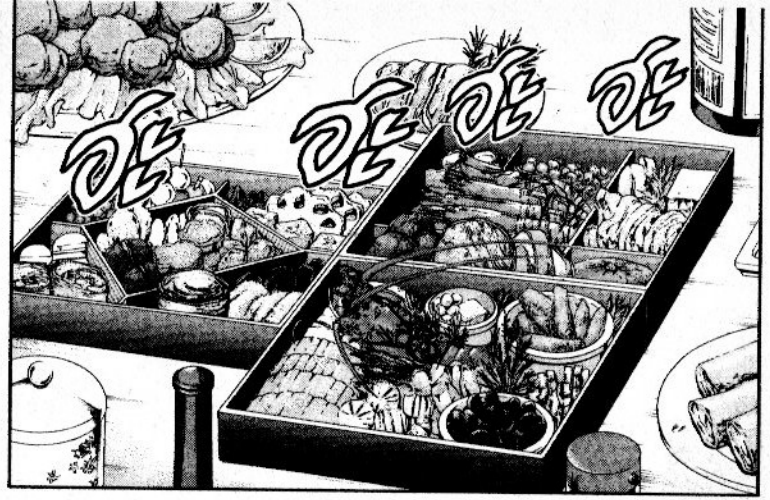
ดูเหมือน
ประหมัด
แยงก็ผิด
เป็นความ
ล้มเหลว
ครั้งใหม่
ค่ะ...

เอ๊ะ
!

อ่า
!?

แบบนี้
ไขไม่ได้
หรือคะ!?

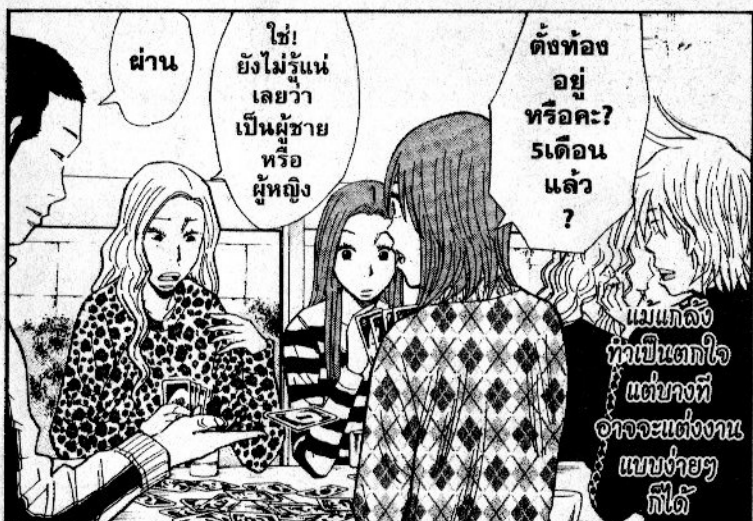
ดูถูก
กัน
หรือ
...

คิดโหมว่า ต้องไปขอโทษ พ่อแม่ ของคาซิมิจัง ด้วยความรู้สึกร แบบไหน !

PRODUCE

แม่แกถึง ทำเป็นตกใจ แต่บางที อาจจะแต่งงาน แบบง่าย ๆ ก็ได้

เอา ชนะ แล้ว !

ทำทาง ตอนโกรธ จนผมยุ่ง ดุน่าเกรงขาม อย่างกับ เจ้าใหญ่ อิวาชิตะ ซิมะ ...!!!

สมเป็น แม่ใหญ่ ของ ครอบครัว แยกก็

ฉัน ขอนอน หน่อย

พี่แก เรื่องตลก นะ

ไม่ได้ เด็ดขาด !!

เธอนี้... แต่งงาน อะไรกัน...

พี่ก็ มีลูกแล้ว แต่งงานบ้าง เป็นไง? รุ่นพี่ เป็นคนดี นะ

ไม่
เป็นไร
จะดื่ม
อะไร
ไหม?

ขอโทษ
ที่
ต้องให้
เก็บโต๊ะ
คะ.....

อ้อมแล้ว...
แต่ขอกาแฟ
สักถ้วย
ก็ดีคะ...

ฉันก็
จะช่วย
อีกแรง
!!

ทำตัว
ตาม
สบาย
เกินไป
แล้ว !!

ขอ
โทษ
คะ !!

ขอบ
คุณ
มาก
คะ

โอ
เค ~

คะ
!!

งั้น
เอาอย่างนี้...
ช่วยเสิร์ฟกาแฟ
เตรียมไว้

แต่

ไม่
ต้อง
ช่วย
ก็ได้
...

ใครพูด
ก็ไม่ฟัง

ไม่ได้
พูด
เล่น

แถม
ยัง
หัวตื้อ
ด้วย

ถ้า
ไม่สู้
ก็ไม่ใช้
ลูก
ผู้ชาย

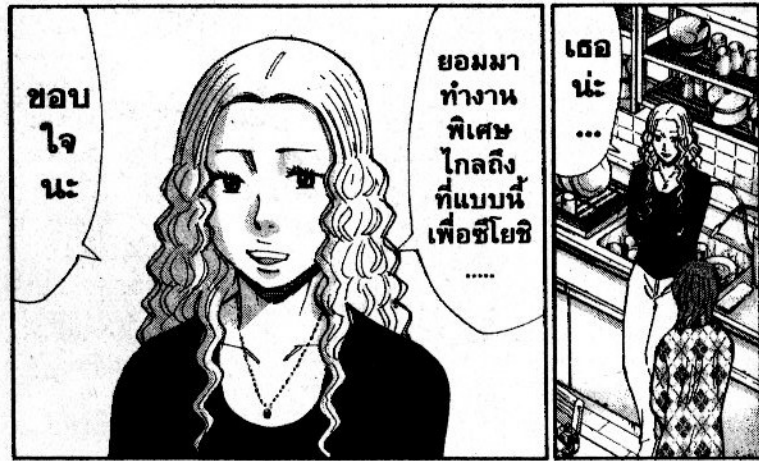
ปล่อย
ให้มัน
ทำเท่
ไปเถอะ

เพราะ
ผู้ชาย
อยู่ได้
ด้วย
เกียรติ

พยายาม
เข้า
นะคะ
!!

ผู้ชาย
ที่มี
ความรับผิดชอบ
นี้
แท้จริง

ต่อ
จาก
นี้
ไป
ก็

คะ
!

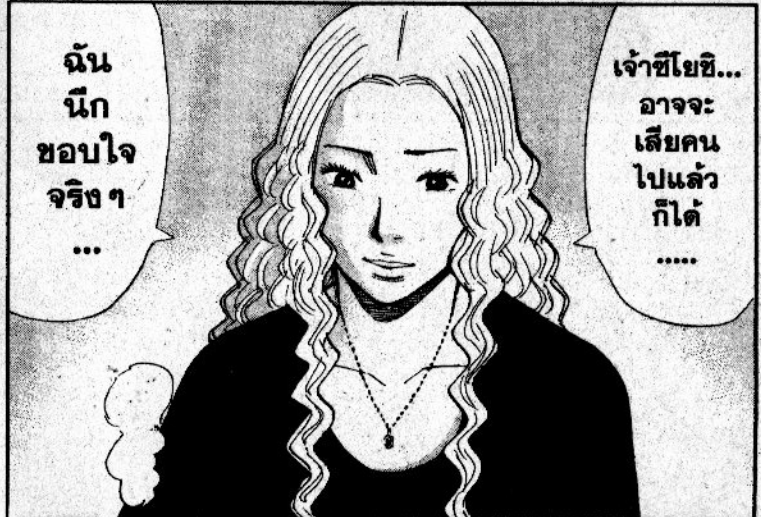
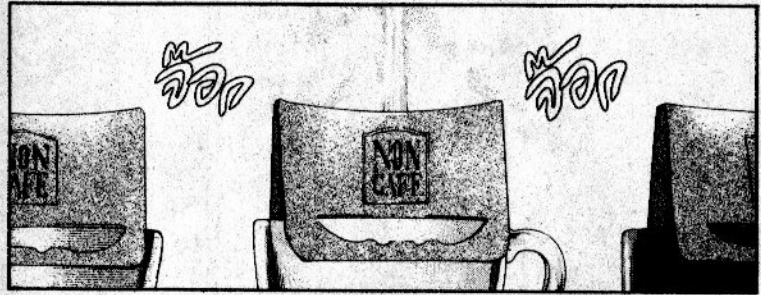
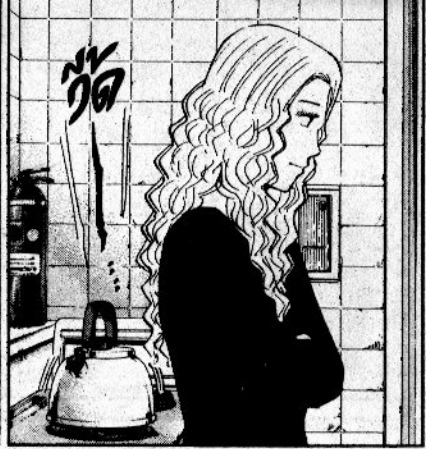

มียูกิ
จัง
!

ขอฝาก
ซีโยชิ
ด้วย
นะ

ถ้า
ไม่มี
เธอ
ล่ะก็

ฉัน
นึก
ชอบใจ
จริงๆ ๑
...

เจ้าซีโยชิ...
อาจจะ
เสียดคน
ไปแล้ว
ก็ได้
.....

นามะ DEADEND สุดเจ๋ง

นามะ DEADEND เล่ม 13

รวมเล่มจาก VIVA! FRIDAY เล่ม 35/2011 ถึง เล่ม 43/2011

